

ایران

سخن روز

امام علی(ع):

هیچ کنایهکاری را ناامید مکن، چه بسیار گناه‌لوده‌ای که عاقبتی نیکو یافته است.

بحارالأنوار: ۱/۲۳۹/۱۷۷ • میزان الحکمه، ج۹، ص ۵۷۵

نگاره

دیوان‌نگاره سفیر مرگ
سفیر مرگ می سازد دلارش

طراح: محسن کربلایی زاده

فضای مجازی

روایت‌هایی از زندگی با «تهران جان»

حامد خسروشاهی، نویسنده و روزنامه‌نگار تازه‌ترین نوشته خود در فضای مجازی را به درج اطلاعاتی درباره یک کتاب اختصاص داده و نوشته: «تهران جان، عنوان کتابی است که تازه آن را تمام کردم. کتابی که بعد از خواندنش متوجه شدم من هم کلی با تهران روایت و خاطره دارم که تا به امروز نمی دانستم. به گمانم هرکسی این کتاب را بخواند، احساسی مشابه من را پیدا خواهد کرد. اصلاً همه ایرانی‌ها از تهران خاطره و روایت دارند؛ چه آنها که تهرانی هستند، چه آنها که گذرشان به پایتخت زیاد افتاده و چه حتی آنهایی که راهشان به تهران نیفتاده اما با تهرانی‌ها سروکاری پیدا کرده‌اند. کتاب تهران جان، دربردارنده ۱۵ روایت از زندگی با تهران است که به همت مکرمه شوشتری و مهدی قرلی در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است. روایت‌هایی از دل کندن از شهر پدری و مقیم تهران شدن، روایت دانشجویی مشتاق قبولی دانشگاه در تهران، روایت مهندسان فرانسوی که امید برگشت به تهران را داشتند، روایت خانه‌های بمبئی برای آنها که از خانه‌های کوچک تهران می‌نالند و... این کتاب به گمانم یکی از بهترین‌های ناداستان‌هایی بود که طی این سال‌ها خوانده‌ام. راستش حالا خودم هم وسوسه شدم که روایت‌هایی از تهران را بنویسم.» کتاب «تهران جان» به روایت‌هایی از زندگی با تهران تعلق دارد که از نگاه پانزده نویسنده جوان و از سوی انتشارات سوره مهر پیش روی علاقه‌مندان قرار گرفته است.

خوشونت پلیس آلمان علیه نوجوان معلول حامی غزه

این روزها ویدیویی در فضای مجازی از پلیس آلمان منتشر شده که به چند معترض زن محبهِ عرب‌زبان و حامی زنان و کودکان بی‌دفاع غزه که پرچم فلسطین را حمل می‌کنند، حمله‌ور شده و با خشونت تمام آنها را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند. نکته قابل توجهی که در این ویدیو نظر بسیاری از کاربران را به خود جلب کرده، حضور نوجوانی معلول میان معترضان است که با وجود معلولیت بالا، سعی در حمایت از این زنان، در برابر خشونت پلیس آلمان دارد، اما آنها بی‌توجه به وضعیت جسمی‌اش، او را هم مورد آزار قرار می‌دهند.
کاربری به نام یاس در خصوص این ویدیو نوشته است: پلیس آلمان‌ها که اینجور با زنان برخورد میکنند، همون آلمانی که کنسولگری ایران رو به خاطر مجازات «شام‌ره‌د» قاتل ۲۰۰ ایرانی تعطیل کرده!

تفکر صهیونیستی بلای جان بشریت

ویدیویی در فضای مجازی از بمباران کلیسای تاریخی «سنت جورج» در جنوب لبنان منتشر شده که با وجود آسیب فراوان به این مکان تاریخی- مذهبی، شاید هنوز ابهت معماری‌اش حرفی برای گفتن دارد و مورد توجه بسیاری از کاربران در فضای مجازی قرار گرفته است.
کاربری با اشاره به جنایات صهیونیست‌ها علیه مردم فلسطین و لبنان نوشته‌است که رژیم اشغالگر اسرائیل این بار با بمباران کلیسای تاریخی «سنت جورج» در جنوب لبنان که در سال ۱۸۶۷ پیش از ۸۰ سال قبل از تأسیس اسرائیل ساخته شده بود، یادآور تخریب اماکن تاریخی توسط داعش و اثبات این موضوع است که واقعت داعش «اسلام افراطی» نیست، «تفکر صهیونیستی» است.

همه شر و پلیدی برابر همه خیر

همچنین در ادامه جنایات و ویرانگری‌های نظامیان اشغالگر صهیونیست، که گویی نه تنها با بشریت بلکه با هر آنچه تاریخ و زیبایی است، بیگانه و دشمن هستند، ویدیوی دیگری در فضای مجازی ویرال شده که سرایان اشغالگر دولت یهود در ویرانه خانه‌ای در الحیام (جنوب لبنان) به نشان پیروزی اشغالگری پیانو زده و منتشر کردند.
صاحب خانه، خانه‌اش را شناخته و ویدیوی زمانی که آنها پیانو را می‌نواختند، منتشر کرده است. خانه‌ای با سقف‌های بلند و پنجره‌های بزرگ و پرزور که با پرده‌های حریرآبی آذین شده و چلچراغ‌های زیبا و باشکوه و روشن که نشان از جزی بودن زیبایی، امید به زندگی و عشق در این خانه دارد. او نوشته است: صفتبندی گویا و روشن است. همه شر و پلیدی برابر همه خیر. زندگی و وحشیگری علیه انسانیت.

صنعت تصویر کشور با سریال «موسی» متحول می‌شود

محمود رضوی، تهیه‌کننده سینما که این روزها تهیه‌کنندگی پروژه حضرت موسی(ع) به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا را برعهده دارد، با انتشار تصویری از بازدید رئیس رسانه ملی از پشت صحنه این سریال در صفحه اینستاگرام خود نوشته است: «نزدیک به دو سال از طرح ایده تغییر فناوری تولید سریال موسی کلیم‌الله(ع) از روش سنتی به Virtual Production می‌گذرد؛ تغییری که نیازمند جسارت و ریسک‌پذیری آقای ابراهیم حاتمی‌کیا بود، اما با تمام ریسک‌پذیری و جسارت ایشان، باز هم تحقق آن فقط یک رویا بود. حالا با ذهن هنرمند و دست فن‌سالار ابراهیم حاتمی‌کیا و تمام گروه هنرمند سریال، نه‌تنها Virtual Production در تولید سریال موسی کلیم‌الله(ع) با تیمی جوان، بانگیزه، متخصص و آینده‌دار محقق شده که در آینده نزدیک با اراده و پشتکار آقای جبلی بزرگ‌ترین استودیو Virtual Production آسیا و سومین استودیو جهان در این مرز و بوم به بهره‌برداری خواهد رسید.»

سفیر کره جنوبی و اجرای قطعه «پرسون پرسون»

حساب رسمی «بخش فرهنگی سفارت جمهوری کره در ایران» با انتشار ویدیویی از «کیم جون پیو» سفیر کره‌جنوبی در ایران که در حال اجرای قطعه «پرسون پرسون» است، خبرساز و با واکنش‌های فراوانی در فضای مجازی روبه‌رو شده است. گفتنی است به مناسبت شصت و دومین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک ایران و کره جنوبی، آقای کیم جون پیو سفیر کره‌جنوبی در تهران، ترانه «پرسون پرسون» را همراه ارکستر خواند که به صورت رسمی منتشر شد. مهدی نوروزی، سرپرست ارکستر خصوصی «ایستگاه» در این خصوص نوشت: «آقای «کیم جون پیو» فقط با اراده و جلسه تمرین با گروه، به شکلی عجیب توانست به‌صورت کامل و بی‌هیچ ایرادی نسخه نهایی این ویدیو را بخواند.»

نقل قول

نگاه استانداردی به تئاتر نوجوان نداریم

در مورد آسیب‌شناسی تئاتر نوجوان و راهکارهای موجود برای ترمیم و جلوگیری از این آسیب‌ها، در ابتدا باید فهمید این آسیب‌ها چیست و سپس در راستای آن اقداماتی انجام داد. نکته اول اینکه سراغ موضوعاتی که باید برای نوجوانان کار شود نمی‌رویم و این مورد می‌تواند بسیار آسیب‌زا باشد زیرا برهه زمانی نوجوانی کاملاً متفاوت از دیگر بازه‌های سنی یک انسان است و سرشار از مسائلی است که کمتر به آن پرداخته می‌شود. برای مثال مسائل جنسی، جنسیتی، احساسی و عاطفی برای نوجوانان باید به درستی در آثار نمایشی تشریح شود به این دلیل‌که در این برهه با غلبان این قبیل از احساسات طرف هستیم.

بخشی از گفت‌وگوی «ناصر اوویه» بازیگر، کارگردان و عضو هیأت داوران مسابقه تئاتر خیابانی بیست‌ونهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان با مهر

یادداشت

تقابل سرد و گرم رسانه با یک فضای داغ!

«مارشال مک لوهان» سی سال پیش از به وجود آمدن رسانه‌های مجازی، آن را تحت عنوان آیینه‌های جیبی پیش‌بینی کرده بود. ترکیبی از تلفن، تلویزیون، اینترنت و رسانه‌های شخصی. به طوری‌که هر انسانی بتواند جهان را در آیینه جیبی‌اش ببیند و جهان، او را در همان صفحه بنگرد. زمان زیادی نگذشته و ما اکنون در آغاز تماشای چنین جهان دو وجهی غریبی قرار گرفته‌ایم و می‌توان گفت گذشته از موقعیتی که هر انسان نزد خود دارد، همان انسان یک شخصیت کاملاً جدید و رازآلود را در جیب خود حمل می‌کند و دچار یک دوخشمی حقیقی و مجازی شده است! نمی‌شود مکنونات او را در آنچه جست‌وجو کرده، یافت و آرمان‌هایش را در آنچه به دیگران نشان می‌دهد، دید. بنابراین، این وضعیت می‌تواند روانشناسان را در حیطه کلودین شخصیت واقعی آدم‌ها با چالش‌هایی جدی مواجه کند که به نوبه خود جای تأمل دارد.

گذشته از تأثیرات شگفت رسانه‌های مجازی در روان انسان‌ها و به تبع آن در روح جمعی، فرهنگ و زیست اجتماعی، در این نوشته مختصرانه تأثیرات متقابل

رسانه‌های شخصی و مجازی با سینما و تلویزیون خواهیم پرداخت. اما در ابتدا به چند نکته کلیدی درباره رسانه‌های مجازی و تفاوت آن با رسانه‌های جمعی سنتی اشاره خواهیم کرد. مستند بودن اغلب داده‌ها، باورپذیر بودن به دلیل کمترین دخل و تصرف در ارائه، چابکی و سهل‌الوصولی تهیه و ارسال پیام به دلیل حضور آنی چندین گوشی موبایل در هر موقعیتی و همگانی بودن گیرنده‌ها، شیوع آنی، ایجاز در ارسال پیام، تأثیر آنی و مستقیم بر مخاطب، غیرقابل کنترل بودن به دلیل مجهز بودن اکثریت به گوشی هوشمند؛ همین چند مؤلفه کافی است تا بی‌بریم‌که رسانه‌های مجازی، برنده بی‌چون و چرای فضای رسانه‌ای این روزها هستند. همچنین این نکته هم‌تا حدودی بر سینما و تلویزیون آشکار شده که برای دیده‌شدن، مجبور به حضور در فضای مجازی‌اند و بخشی از فعالیت خود (نکات مهم برنامه‌های تلواتی) را به اجبار خلاصه کرده در صفحه خود قرار می‌دهند تا مورد توجه واقع شوند، چرا که مخاطب تحمل پیام تلواتی را ندارد و مایل است در چند دقیقه یا چند خط محتوای دلخواهش را دریافت کند.

در این مختصر نمی‌توان به رسانه‌های جمعی و اغلب دولتی کشورهای دیگر پرداخت اما در این خصوص به چند نکته از سینما و تلویزیون کشور خودمان بسنده می‌کنم، شاید که مدیران و برنامه‌ریزان آگاه شوند و فکری برای اثرگذاری خود کنند.

اگر تلویزیون قرار است در محیط چندرسانه‌ای فعالیت داشته و در این فضای فیلتر شده و محدودی بر سینما و تلویزیون مستقیم بر مخاطب، غیرقابل کنترل بودن به دلیل مجهز بودن اکثریت به گوشی هوشمند؛ همین چند مؤلفه کافی است تا بی‌بریم‌که رسانه‌های مجازی، برنده بی‌چون و چرای فضای رسانه‌ای این روزها هستند. همچنین این نکته هم‌تا حدودی بر سینما و تلویزیون آشکار شده که برای دیده‌شدن، مجبور به حضور در فضای مجازی‌اند و بخشی از فعالیت خود (نکات مهم برنامه‌های تلواتی) را به اجبار خلاصه کرده در صفحه خود قرار می‌دهند تا مورد توجه واقع شوند، چرا که مخاطب تحمل پیام تلواتی را ندارد و مایل است در چند دقیقه یا چند خط محتوای دلخواهش را دریافت کند.

در این مختصر نمی‌توان به رسانه‌های جمعی و اغلب دولتی کشورهای دیگر پرداخت اما در این خصوص به چند نکته از سینما و تلویزیون کشور خودمان بسنده می‌کنم، شاید که مدیران و برنامه‌ریزان آگاه شوند و فکری برای اثرگذاری خود کنند.

عکس نوشت

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پيامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸ • امور مشتریان: ۸۸۷۴۸۸۰۰
- توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده کواهبنامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲۰۵

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

•

امیدت را از دست نده

شاید آن زمان که امیدت را از دست می‌دهی یک روز قبل از خوشبختی ات باشد.

موفقیت نامحدود در ۲۰ روز
انتونی رابینز

درنگ

درباره مجموعه جدید شبکه نمایش خانگی

«شام ایرانی»، ایرانی نیست

حدود ۱۳ سال است که از تولید و پخش اولین فصل مجموعه «شام ایرانی» در ایران می‌گذرد که اولین‌بار بعد از تولید برنامه «بفرمایید شام» در شبکه «منو تو»، تحت سیاست‌های تازه فرهنگی، مبنی بر مقابله با شبکه‌های معاند و ضدفرهنگی و همچنین ایجاد جذابیت در رسانه‌های تصویری داخلی تولید شد. در این شبکه، از سال ۲۰۱۰ برنامه «بفرمایید شام» پخش می‌شد که مورد توجه بینندگان فارسی‌زبان داخل و خارج کشور قرار گرفته بود. خود این برنامه هم الهام گرفته از مجموعه تلویزیونی «Come Dine with Me» بود که در کشورهای مختلفی پخش شده بود.

یکی از سیاست‌های مدیران فرهنگی و هنری ما ایرانیزه کردن برنامه‌های موفق شبکه‌های ماهواره‌ای بود؛ ایده‌ای که موافقان و مخالفان زیادی داشت و حالا بعد از گذشت حدود ۱۳ سال از اجرای اولیه این ایده در قالب‌های مختلف، می‌توان کلیت آن را به ازبایی نشست. علاوه بر آن، لازم به ذکر است که ایده ایرانیزه کردن، خود ناشی از نداشتن خلاقیت برای ساخت برنامه‌های تازه و تولیدی است و در چنین شرایطی نیز چاره‌ای جز پیروی از سیاست «ایرانیزه کردن» نمی‌ماند. خروجی آن هم، ایده‌هایی است که در ظاهر با لباس محلی و موسیقی سنتی و در نهایت صحبت از زادگاه‌ها به سرانجام می‌رسد و خبری از محتوا نیست. «شام ایرانی» طی این سال‌ها، کارگردان‌های مختلف با اهداف متفاوتی به خودش دیده که به‌راحتی کیفیت هر کدام قابل مقایسه است. اما در نهایت و در آخرین قسمت‌هایی که در سال‌های ۹۸-۹۹ از آن پخش شد، به جایی رسید که تنها یک برنامه سرگرم‌کننده و خالی از محتوا بود.

با آنکه در این فصل از شام ایرانی که ساخته سعید ابوطالب در پلتفرم فیلمو است، تغییراتی برای جذاب شدن برنامه انجام شده، اما واضح‌ترین تغییر و ایده اجرا شده در این برنامه، تلفیق بازی مافیا با شام ایرانی بود. زمانی که میهمانان پیش از آماده شدن شام دور هم جمع شدند، امیرعلی نبویان در نقش راوی و مجری مسابقه مافیا، بازی را آغاز می‌کند و شرکت‌کنندگان مسابقه با هم مافیا بازی می‌کنند. شام ایرانی مسابقه مستقلی است و بازی مافیا نیز تا به حال در قالب مسابقات مختلف تولید شده و برنامه‌ای با محوریت آشپزی و معاشرت اجتماعی هم تبدیل شده است. تنها می‌تواند ناشی از آن باشد که این برنامه می‌خواهد از امتیاز و برند برنامه مافیا با حضور همین سلبریتی‌ها بهره‌کافی ببرد. این اقدام در فضای رسانه‌های نمایشی ما اتفاقات تازه‌ای نیست و به‌طور معمول، به سراغ ایده‌های تازه و تولیدی نمی‌رویم و تلاش می‌کنیم از برندهای قبلی استفاده کنیم تا لحظه‌ای از آن برنامه‌ها دور نرود.

در نهایت در نظر مخاطب تا امروز، شام ایرانی برنامه ماندگاری نشده است، نه به‌خاطر شوخی‌های نازل یا دعواهای خاله‌زنگی یا اینکه کسانی دعوت می‌شوند که با هم رابطه خوبی ندارند، بلکه به‌خاطر بی‌توجهی به مخاطب و خواسته‌هایش موردپسند واقع نشد. زیرا این برنامه برای وقت و گوش و چشم مخاطب ارزشی قائل نیست و به آن احترام نمی‌گذارد و در نهایت آن را به خوراکي برای فضای مجازی بدل کرده و می‌کند که آن هم محدود به یک یا دو سگانس جنجالی می‌شود. آنهایی که دنبال یک برنامه‌آموزنده و جذاب هستند، چند دقیقه بیشتر از آن را دنبال نمی‌کنند و آنها که دنبال جنجال و هیجان هستند نیز ترجیح می‌دهند نمونه‌های مشابه خارجی‌اش را تماشا کنند.

نگاه کلی به قسمت‌های ساخته‌شده پیشین از سوی سعید ابوطالب، نشان می‌دهد به‌هیچ‌وجه رویکردی مصرف‌گرایی معرفتی سبک زندگی ایرانی نشده و به مسائل اقتصادی و جغرافیایی هم اعتنایی جدی نمی‌شود. مخاطبان این برنامه انگار هنرمندانی از یک سرزمین بیگانه را می‌بینند که سطح دغدغه‌شان تا رنگ لاک و ماتنوو و تعداد ازدواج‌های هنرنیپیشه‌ها پایین آمده است. از ضعف‌ها و خطاهای آشکار این برنامه که حالا دیگر محدود به این برنامه نیست و سراسر شبکه نمایش خانگی و حتی تا حد زیادی تلویزیون را فراگرفته، ترویج چشم و هم‌چشمی در خانواده و ارزش جلوه دادن سفره زنگین است. این در حالی است که میهمان در فرهنگ ایرانی‌ها جایگاه خاصی دارد.

حصیر و کیویافی در لرستان

کیویافی (حصیریاپی) یکی از قدیمی‌ترین صنایع دستی در ایران و بخصوص صدها ساله در خوزستان با کاربردی کهن است.

• عکس: میرتاریا